

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي مَحَبَّتِ كِيئن حاصل نئي؟

تحت هفتيوار سُنتن پريي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنتن پريو بيان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتِ كَيْئنَ حاصل ٿئي؟

أَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

أَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتِ الْأَعْتَاكِفِ

(مون سنَّتِ اعتكافِ جي نِيَّتِ ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نِيَّتِ ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جي فضيلت

سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ، جنابِ رَحْمَةِ لِّلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: جنهنن مون تي هڪ دفعا دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ ڏه (10) نيڪيون لکندو آهي، ڏه (10) گناه معاف فرمائيندو آهي ۽ ان جا ڏه (10) درجات بلند فرمائيندو آهي ۽ هي ڏه (10) غلام آزاد ڪرڻ جي برابر آهي.

(الترغيب والترهيب، ۲/۳۲۲، حديث: ۲۵۷۴)

جو درود وسلام پڙهتے ہیں
ان پہ رحمت خدا کی ہوتی ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني ڳال:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

🌀 نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس 🌀 ٽيڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس 🌀 ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس 🌀
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس 🌀
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللَّهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس 🌀 بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو 🌀 الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس 🌀 ڏسي بيان ڪندس 🌀 سڀاري 14 سورة النحل
آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْكَمَتِهِ وَ التَّمْوِ عِظَةَ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس.

حقيقي پناه ۽ سچا محبوب:

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي اها منفرد ڪتاب، جنهن ۾ 56 بيانات آهن، ان ڪتاب جو نالو آهي ”حڪايتن اور نصيحتن“ ان جي صفحي نمبر 256 جي حڪايت کي جيڪڏهن توهان توجھ سان ٻڌندا ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** توهان کي معلوم ٿيندو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جا حقيقي ۽ پسندیده پانها ڪير آهن. جيئن ته

حضرت سيدنا محمد بن احمد مفيد **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا، مون حضرت سيدنا جنيد بغدادي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کي فرمائيندي ٻڌو، مون حضرت سيدنا سري سقطي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي خدمت ۾ سٺل هئس ته پاڻ **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جن مون کي بيدار ڪيو ۽ فرمائڻ لڳا: اي جنيد! مون ڏٺو ته جن آئون الله **عَزَّوَجَلَّ** جي آڏو حاضر آهيان ۽ مون کي ارشاد فرمايو ويو: ”اي سري! مون مخلوق پيدا ڪئي ته سڀني

منهنجي مَحَبَّتَ جو دعويٰ ڪيو تئي. پوءِ مون دُنيا پيدا ڪئي ته نَوِي فيصد (90%) پڇي ويا ۽ ڏهه فيصد (10%) باقي رهجي ويا. پوءِ مون جنّت پيدا ڪئي ته بقيه مان به نَوِي فيصد (90%) پڇي ويا ۽ صرف ڏهه فيصد (10%) بچيا. پوءِ جڏهن مون انهن تي ڌري برابر آزمائش نازل ڪئي، ته ان باقي رهڻ واري تعداد جو به صرف ڏهه فيصد (10%) بچيا ۽ باقي نَوِي فيصد (90%) پڇي ويا. مون باقي رهڻ وارن کان پڇيو: ”نه ئي توهان دُنيا کي چاهيو، نه جنّت طلب ڪئي، نه ئي آزمائش کان پڇيا. آخر! توهان ڇا چاهيو ٿا؟ ۽ توهان جو مقصود ڪير آهي؟“ ته انهن عرض ڪيو: ”اسان جو مقصود تون ئي تون آهين، جيڪڏهن تون اسان تي مُصِبتون نازل فرمائيندي، تڏهن به اسان تنهنجي مَحَبَّتَ کي نه ڇڏينداسين.“ انهن کي چيو ويو: ”توهان کي اهڙي اهڙي مُصِبتن ۽ آزمائشن ۾ مبتلا ڪيو ويندو جو پهڙن کي به جن جي برداشت جي طاقت ناهي، ته ڇا توهان ان تي صبر ڪندؤ؟“ انهن عرض ڪيو: ”ڇو نه مولِي! جيڪڏهن تون آزمائش ۾ مبتلا ڪرڻ وارو آهين، ته جيئن چاهين اسان کي آزماءِ.“ (پوءِ فرمايو: اي سري! اهي ئي منهنجا حقيقي پانها ۽ سچا محبوب آهن.“ (حڪايتين اور نصيحتين، ص ۲۵۶)

مٿا مٿا اسلامي پائرو! بيان ڪيل حڪايت مان معلوم ٿيو ته الله عَزَّوَجَلَّ جا نڪ پانها هر حال ۾ صَبَر ۽ شڪر جو مُظَاهَرُو ڪندي، ان جي رضا تي راضي رهندا آهن ۽ ڪڏهن به زبان تي حرفِ شڪايت نه آڻيندا ناهي، اهي ئي ماڻهون الله عَزَّوَجَلَّ جا سچا محبوب آهن. اسان کي گهرجي ته اسان به الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جي لاءِ، ان جي طرف کان ملڻ واري آزمائش تي صَبَر جي عادت بڻايون، ايمان وارن کي الله عَزَّوَجَلَّ سان جهڙي مَحَبَّتَ هوندي آهي، اچو ته! ٻڌون. جيئن ته

سيپاري 2 سُورَةُ الْبَقَرَةِ جي آيت 165 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

تَرْجَمُو ڪُنزَ الْاِيْمَانِ: ۽ ايمان وارن
 ڪي الله جي برابر ڪنهن جي مَحَبَّتَ
 ناهي.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ ط

(۲، البقرة، ۱۶۵)

ان آيت مبارڪ جي تحت تفسير ”صراطُ الجنان“ جلد 1، صفحي 264 تي تمام ئي پياري انداز ۾ مدني گل بيان ڪيا ويا آهن، اچو ته اسان به ٻُڌون، پر بيهو! پهريان آئون توهان کي تفسيرِ صراطُ الجنان جي بي شمار خوبين مان ڪجهه خوبيون عرض ڪريان ٿو ته جيئن اسان جو شوق وڌي ۽ اسان هن تفسير کي فجر جي مدني حلقي ۾ ٻُڌون يا پڙهي ٻُڌايون يا وري انفرادي طور تي پڙهڻ جي سعادت حاصل ڪري ڏنيا ۽ آخرت جي برڪتون ماڻيون.

(1) تفسيرِ صراطُ الجنان ۾ هر آيت جا 2 ترجما ڏنا ويا آهن، هڪ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ڪنزِ الايمان مان، ٻيو ترجمو آسان اُردو ۾ ڪنزِ العرفان جي نالي سان ڏنو ويو آهي، جنهن ۾ اڪثر ڪري ڪنزِ الايمان مان ئي استفاده ڪيو ويو آهي. (2) تفسيرِ صراطُ الجنان ۾ قابلِ اعتماد علماءِ ڪرام جي قديم ۽ جديد قرآني تفاسير ۽ ٻين اسلامي علوم تي لکيل ڪتابون بالخصوص اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي لکيل، ڪثير ڪتابن مان ڪلام اخذ ڪري آسان انداز ۾ پيش ڪيو ويو آهي (3) تفسيرِ صراطُ الجنان ۾، تفسيرِ خزانة العرفان ۽ تفسيرِ نور العرفان جو فيضان آهي، تفسيرِ خزانة العرفان، خليفه اعليٰ حضرت، صدر الافاضل سيد، حافظ، حڪيم مفتي نعيم الدين مُراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ۽ تفسيرِ نور العرفان ان جي خليفِي، مُفسِرِ شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان نعيمِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي آهي (4) تفسيرِ صراطُ الجنان

نه زياده طويل آهي نه ئي تمام مختصر، بلڪ متوسط ۽ جامع آهي (5) **تفسير صراط الجنان** ۾ حتي الامكان آسان انداز اختيار ڪيو ويو آهي ته جيئن عام اسلامي پائر به ان مان فائدو حاصل ڪري سگهن (6) **تفسير صراط الجنان** ۾ اعمال جي اصلاح جي لاءِ معاشرتي بُرائين جو تذڪرو ۽ معاشرتي برائين جا عذاب بيان ڪيا ويا آهن (7) **تفسير صراط الجنان** ۾ جنت جي انعامات جي حصول جي ترغيب ۽ جهنم جي عذابن جي ترهيب موجود آهي (8) **تفسير صراط الجنان** ۾ باطني امراض جي متعلق به ڪنهن حد تائين ڪلام ڪيو ويو آهي (9) **تفسير صراط الجنان** ۾ والدين، رشتي دارن، يتيمن، پاڙيسرين وغيره سان چڱو سلوڪ ڪرڻ ۽ صلءِ رحمي ڪرڻ جي متعلق به اصلاحي مواد موجود آهي (10) **تفسير صراط الجنان** ۾ عقائدِ اهل سنت ۽ معمولاتِ اهل سنت جي دلائل سان گڏ وضاحت ڪئي وئي آهي (11) **تفسير صراط الجنان** ۾ موقعي جي مناسبت سان حضور پُر نور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** ۽ اولياءِ عظام جي سيرت ۽ واقعات به ذڪر ڪيا ويا آهن (12) **تفسير صراط الجنان** ۾ آيتن مان حاصل ٿيڻ وارن رنگ برنگي، مختلف ۽ ٽِرائي خوشبوءِن وارا مدني گل به موجود آهن.

محبتِ الهي سان معمور جيڪا آيت اسان ٻڌي، ان جي متعلق **تفسير صراط الجنان** ۾ آهي،

الله تَعَالَى جا مقبول بانها، سموري مخلوق کان وڌيڪ الله تَعَالَى سان مَحَبَّتَ ڪندا آهن. مَحَبَّتِ الهي ۾ جيئڻ ۽ مَحَبَّتِ الهي ۾ مرڻ، ان جي زندگي جو مقصد هوندو آهي. پنهنجي هر خوشي تي پنهنجي رَبِّ **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا کي ترجيح ڏيڻ، نرم ۽ آرامده بسترن کي ڇڏي ڪري بارگاهِ نياز ۾ سر بسجود ٿيڻ، يادِ الهي ۾ روئڻ، رضاءِ الهي جي حُصُولَ جي لاءِ تَڙپڻ، سردين

جي ڊگھين راتين ۾ قيام ۽ گرمين جي وڏن ڏينهن ۾ روزا، الله تَعَالِيٰ جي لاءِ مَحَبَّتَ ڪرڻ، ان جي خاطر دُشمني رکڻ، ان جي خاطر ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ ۽ ان جي خاطر ڪنهن کان روڪي وٺڻ، نعمت تي شڪر، مُصِيبَت ۾ صبر، هر حال ۾ خُدا تي تَوَكَّلَ ڪرڻ، پنهنجي هر مُعاملي کي الله تَعَالِيٰ جي سپرد ڪري ڇڏڻ، اَحْڪامِ اِلٰهِي تي عمل جي لاءِ هر وَقْت تيار رهڻ، دل کي غير جي مَحَبَّتَ کان پاڪ رکڻ، الله تَعَالِيٰ جي محبوبن سان مَحَبَّتَ ۽ الله تَعَالِيٰ جي دُشمنن سان نفرت ڪرڻ، الله تَعَالِيٰ جي پيارن جو نياز مند رهڻ، الله تَعَالِيٰ جي سڀ کان پياري رسول ۽ محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي دل ۽ جان سان محبوب رکڻ، الله تَعَالِيٰ جي ڪلام جي تلاوت، الله تَعَالِيٰ جي مُقَرَّبَ ٻانهن کي پنهنجي دلين جي قريب رکڻ، ان سان مَحَبَّتَ رکڻ، مَحَبَّتَ اِلٰهِي ۾ اضافي جي لاءِ ان جي صُحبت اختيار ڪرڻ، الله تَعَالِيٰ جي تعظيم سمجهندي انهن جي تعظيم ڪرڻ، اهي تمام اُمُور ۽ ان کان علاوه سَوِيَن ڪم اهڙا آهن، جيڪي مَحَبَّتَ اِلٰهِي جي دليل به آهن ۽ ان جا تقاضا به آهن.

(تفسيرِ صراطِ الجنان، ص ۲۶۶)

اميرِ اهلِ سُنَّت، بانيِ دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي، ضيائي رَضِيَ اللهُ عَنْهُمُ الْعَالِيَهُ بارگاہِ خُداوندي ۾ عرض ڪن ٿا:

مُشڪلون ميں دے صبر کي توفيق
اپنے غم ميں فقط گُھلا يا رَبِّ

(وسائلِ بخشش، ص ۸۰)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مڪتبه المدينہ جي مطبوعہ ڪتاب ”الذوالون کي باتين“ ۾ هڪ اهڙي حديثِ پاڪ لکيل آهي، جنهن کي ٻڌي ڪري گناهارن جي اميد وڌي ويندي آهي ۽

نيڪو ڪار ڊجي ويندا آهن. اِنَ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. ان حديثِ پاڪِ کي ٻڌي ڪري توهان کي معلوم ٿيندو ته جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ سان محبت ڪندو آهي، ان جي رات ڪيئن گذرندي آهي؟ جيئن ته

شهنشاهِ نُبُوَّت، مَخْرَنِ جُودِوَسَخَاوَتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ جَنَّتِ نشان آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا داؤد عَلَيْهِ السَّلَامَ ڏانهن وحي موڪلي: ”اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام)! گنهگارن کي خوشخبري ڏي ۽ صديقن کي ڊيچار، انهيءَ تي حضرت سيدنا داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام) کي تعجب ٿيو، انهن عرض ڪيو: ”ياربَّ عَزَّوَجَلَّ آئون گنهگارن کي ڪهڙي خوشخبري ڏيان ۽ صديقن کي ڪيئن ڊيچارين؟“

الله عَزَّوَجَلَّ فرمايو: ”اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام) گنهگارن کي اها خوشخبري ڏي ته ڪو گناه منهنجي بخشش کان وڏو ناهي ۽ صديقن کي ان ڳالهه کان ڊيچار ته اهي پنهنجي نيڪ عملن تي خوش نه ٿين جو مون جنهن کان به پنهنجي نعمتن جو حساب ورتو ته اهو تباه ۽ برباد ٿي ويندو، اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام)! جيڪڏهن تون مون سان محبت ڪرڻ چاهين ٿو ته دنيا جي محبت کي پنهنجي دل مان ڪڍي ڇڏ ڇاڪاڻ ته منهنجي ۽ دنيا جي محبت هڪٿي دل ۾ جمع نٿيون ٿي سگهن، اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام)! جيڪو مون سان محبت ڪندو آهي، اهو رات جو منهنجي بارگاه ۾ تهجُّد ادا ڪندو آهي جڏهن ته ماڻهو سُٽا پيا هوندا آهن، اهو اڪيلائي ۾ مون کي ياد ڪندو آهي جڏهن غافل ماڻهو منهنجي ذڪر کان غفلت ۾ پيا هوندا آهن، اهو منهنجي نعمت تي شڪر ادا ڪندو آهي جڏهن ته وسارڻ وارا مون کان غفلت اختيار ڪندا آهن.“

(حليۃ الاولياء، عبدالعزيز بن ابی رواد، رقم ۱۱۹۰۶، ج ۸، ص ۲۱۱ - الن قولہ الھلک، بحر الدموع ص ۲۱)

مرے دل سے دنيا کی چاہت مٹا کر
 عبادت میں گزرے مری زندگانی
 کر اُلفت میں اپنی فنا یا الہی
 کرم ہو کرم یا خدا یا الہی!
 مرے غوث کا واسطہ یا الہی!

(وسائلِ بخشش، ص ۱۰۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي حقيقي مَحَبَّتَ اُن وَقْتِ حاصل ٿي سگهي ٿي، جڏهن اسان کي ان جي حاصل ڪرڻ جا طريقا معلوم هوندا. الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو سڀ کان اهم طريقو هي آهي ته ان جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان سچي مَحَبَّتَ ۽ هر مُعاملي ۾ توهان جي اطاعت ڪئي وڃي. ڇو جو الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي مَحَبَّتَ جي حُصُولَ جي لاءِ، نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ۽ فرمانبرداري کي شرط قرار ڏنو آهي. جيئن ته سڀاري 3 سورةٽ اٰل عمران جي آيت 31 ۾ ارشادِ باري تَعَالَى آهي:

اطاعتِ رسولِ مَحَبَّتِ الٰهي جو ذريعو

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
 وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٦﴾

تَرْجَمُو ڪنز الايمان: اي محبوب تون فرمائي ته اي انسانو! جيڪڏهن توهان الله کي دوست رکو ٿا ته منهنجا فرمانبردار ٿي وڃو الله توهان کي دوست رکندو ۽ توهان جا گناهه بخشي ڇڏيندو ۽ الله بخشتهار مهربان آهي.

ان آيت مبارڪه مان معلوم ٿيو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ جو دعويٰ، انهيءَ وَقْتِ سچو ٿي سگهي ٿو، جڏهن اسان سيدِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ۽ بيروي ڪنداسين. حَكِيمُ الْأُمَّتِ حضرت مفتي احمد يار خان

نعيمي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان آيتِ كريمه جو خلاصو بيان ڪندي فرمائن ٿا: اي نبي (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ!) توهان انهن ماڻهن کي فرمائي ڇڏيو، جيڪي توهان جي وسيلي جي بغير اسان جي مَحَبَّتِ جو دم ڀرين ٿا يا جيڪي پنهنجو پاڻ کي رَبِّ جو پيارو ڄاڻي ڪري توهان کان بي نياز ٿيڻ چاهين ٿا، يا جيڪي توهان جي اطاعت کان سواءِ ٻين اسباب سان خُدا تائين پهچڻ چاهين ٿا، انهن سڀني جي لاءِ اعلانِ عام ڪري ڇڏيو ته جيڪڏهن توهان خدا سان مَحَبَّتِ ڪرڻ چاهيو ٿا ته، نه مون سان مُقابلو ڪريو نه منهنجي برابري جو دم ڀريو، نه مون کان اڳتي اڳتي هلو، بلڪ غلام بڻجي ڪري منهنجي پويان پويان هلندا اچو، پنهنجا اقوال، افعال، اعمال، زندگي جي هر شُعبي کي منهنجي مثال بڻايو ۽ مون ۾ فنا ٿي وڃو، پوءِ مُعاملو برعڪس ٿيندو ته رَبِّ توهان کي پنهنجو محبوب بڻائي وٺندو ۽ توهان جيڪي چاهيندو، اهو ڪندو، ان سان گڏ هو توهان جا سمورا گناهه مُعاف فرمائي ڇڏيندو، ڇو جو الله (عَزَّوَجَلَّ) وڏو عَفَّار ۽ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ آهي، توهان پنهنجو پاڻ کي ان جي مغفرت ۽ رحمت جو اهل بڻايو، پوءِ مزو ڏسو. (تفسيرِ نعيمي، ج 3، ص 359-360، ملقطاً) تنهنڪري اسان کي به پنهنجا ڏينهن ۽ رات الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي احڪامن جي بجا آوري ۾ گذارڻ گهرجن، ڇو جو مَحَبَّتِ جو تقاضو به اهو ئي آهي ته جنهن سان مَحَبَّتِ ڪئي وڃي، ان جي اطاعت ۽ فرمانبرداري به ڪئي وڃي.

سدا سُنَّتُون ڀر ڇلا يالهي
مجھے سنّتون ڀر ڇلا يالهي
بنا عاشقِ مُصْطَفَى يالهي

(وسائلِ بخشش، ص 100، 101)

مُطِيع اپنا مجھ کو بنا يالهي
تُو اَنگريزي فيشن سے پردم بچا کر
تجھے واسطه سيده آمنه کا

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! مَحَبَّتِ الهي حاصل ڪرڻ جو هڪ ذريعو هي به آهي ته اسان نماز جي پابندي ڪريون، ماهه رمضان جا پورا روزا رکون، زڪوة کي وقت تي ادا ڪريون گڏوگڏ فرائض ۽ واجبات جي ادائينگي سان نوافل جو اهتمام ڪرڻ به بهترين عمل آهي.

نوافل پڙهڻ وارو به الله عَزَّوَجَلَّ جو محبوب ۽ پسندیده ٻانهو بڻجي ويندو آهي. جيئن ته

نوافل جي ڪثرت، مَحَبَّتِ الهي جو ذريعو

حضرت سيدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته ٻنهي جهانن جي تاجورن، سلطان بحر و بر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو: ”جنهن، ڪنهن ولي کي اذيت ڏني، آئون ان سان اعلانِ جنگ ڪريان ٿو ۽ ٻانهو منهنجو قرب سڀ کان وڌيڪ فرائض جي ذريعي حاصل ڪندو آهي ۽ نوافل جي ذريعي مسلسل قرب حاصل ڪندو رهندو آهي، ايستائين جو آئون ان سان مَحَبَّتِ ڪرڻ لڳندو آهيان. جڏهن آئون ٻانهي کي محبوب بڻائي وندو آهيان، ته آئون ان جا ڪن بڻجي ويندو آهيان، جنهن سان اهو ٻڌندو آهي. ان جي اک بڻجي ويندو آهيان، جنهن سان اهو ڏسندو آهي. ان جا هٿ بڻجي ويندو آهيان، جنهن سان اهو پڪڙيندو آهي ۽ ان جا پير بڻجي ويندو آهيان، جنهن سان اهو هلندو آهي. پوءِ اهو مون کان سوال ڪري، ته آئون ان کي عطا ڪندو آهيان، منهنجي پناهه چاهي، ته آئون ان کي پناهه ڏيندو آهيان.“ (بخاري، ڪتاب الرقاق، باب التواضع، ۲۴۸/۴، حديث: ۶۵۰۲)

مفسر شهير حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اِن حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: ان عبارت جو هي مطلب ناهي ته خدا تعاليٰ،

وَلِي ۾ حُلُول ڪري ويندو آهي، جيئن ڪوئلي ۾ باه يا گُل ۾ رنگ ۽ بُو، جو خدا تَعَالِي حُلُول کان پاڪ آهي ۽ هي عقيدو ڪفر آهي بلڪ ان جا ڪجهه مطلب آهن هڪ هي ته وَلِيِ اللهُ جا هي اَعْضَاءُ، گُناھ جي لائق ناهين رهندا، هميشه ان کان نيڪ ڪم ئي سرزد ٿيندا آهن، ان تي عبادتون آسان ٿي وينديون آهن، جڻ ته سموريون عبادتون ان سان آئون ڪرائي رهيو آهيان يا هي ته پوءِ اهو ٻانهو ان عضون کي دُنيا جي لاءِ استعمال ناهي ڪندو، صرف منهنجي لاءِ استعمال ڪندو آهي، هر شيءِ ۾ مون کي ڏسندو آهي، هر آواز ۾ منهنجي آواز ٻڌندو آهي، يا هي ته اهو ٻانهو فَنَافِيِ اللهُ ٿي ويندو آهي، جنهن سان خُدائي طاقتون ان جي عضون ۾ ڪم ڪنديون آهن ۽ اهو اهڙا ڪم ڪري ڇڏيندو آهي جيڪي عقل کان وِراءَ (سمجھ ۾ نه اچڻ وارا) آهن، حضرت (سَيِّدُنَا) يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن ڪنعان ۾ ويهي مِصْرَ کان هليل قميصِ يوسُفِي جي خُوشبو سُونگهي ورتي، حضرت (سَيِّدُنَا) سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن تي (3) ميل جي فاصلي کان ماڪوڙي جي آواز ٻڌي ورتي، حضرت آصِفَ بن بَرخيا جن اک چنپ کان پهريان يمن کان تختِ بلقيس آڻي ڪري شام ۾ حاضر ڪري ڇڏيو. حضرت (سَيِّدُنَا) عَمَرَ (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) جن مدينه مُنَوَّرَه کان خُطبو پڙهندي ٺهاوند تائين پنهنجي آواز پهچائي. حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن قيامت تائين جا واقعات بچشمِ ملاحظه فرمائي ورتا. هي سڀ انهيءَ طاقت جا ڪرڻا آهن. (مرآة المناجیح، ۳۰۸/۳)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! ڪاش اسان فرائض جي پابندي سان گڏوگڏ، نفلي عبادتن جا به پابند ٿي وڃون. ڪاش! فرض روزن سان گڏوگڏ اسان نفلي روزا مثلاً سومر ۽ جمعرات جا روزو به رکون، ڪاش! خوش ڏلي سان پوري پوري زڪوة به ڏيون ۽ گڏوگڏ نفلي صدقات به ڏيون، مثلاً مساجد ۽ مدارس

جي تعميرات ۾ حصو وٺون، غريب ڀيڻ ڀائرن ۽ رشتيدارن جي مالي مدد ڪريون، مسلمانن کي ڪارايون، پياريون. نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ خرچ ڪريون وغيره.

ڪاش! فرض حج سان گڏوگڏ نفل حج ۽ عُمري ڪرڻ جي سعادتون به حاصل ڪريون.

ڪاش! اسان فرض نمازن سان گڏوگڏ نفلي نمازون مثلاً تهجد، اشراق ۽ چاشت، اوابين وغيره به ادا ڪريون.

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** اسلامي ڀائرن جي 72 مدني انعامات ۾ نوافل جي ترغيب ارشاد فرمائين ٿا، مثلاً **مدني انعام نمبر 16** ۾ ”صلوةُ التَّوْبَةِ“، **مدني انعام نمبر 18** ”فرضن کان پوءِ وارا نوافل“، **مدني انعام نمبر 19** ۾ ”نماز تهجد، اشراق و چاشت ۽ اوابين“، **مدني انعام نمبر 20** ۾ ”تحيةُ الوضوءِ ۽ تحيةُ المسجد“.

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي **مدني انعامات** جو عامل بڻائي، **مدني انعامات** جو رسالو باقاعدي سان وٺڻ، وقت مقرر ڪري روزانو **فڪرِ مدينه** ڪرڻ ۽ هر مهيني ذم دار کي جمع ڪرائڻ ۽ پنهنجي محبت حاصل ڪرڻ وارن خوش نصيبن ۾ شامل فرمائي.

میں پڑھتا رہوں سنتیں، وَقْتِ ہي پر
ہوں سارے نَوَافِلِ آدَا يَالِہي

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مصيبت تي صبر مَحَبَّتِ الهي جو ذريعو

منا منا اسلامي ڀائرو! اهڙي طرح الله عَزَّوَجَلَّ سان مَحَبَّتَ جو هڪ طريقو هي به آهي ته ان جي طرف کان اچڻ وارين مُشڪلن ۽ مَصيبتن تي شڪوي ۽ شڪايات ڪرڻ جي بجائي، هر صورت ۾ صبر ڪيو وڃي، ڇو جو صبر ڪرڻ وارن کي الله عَزَّوَجَلَّ پسند فرمائي ٿو. جيئن ته سڀياري ۽ 4 سورة الِ عِبران جي آيت نمبر 146 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٦﴾
 تَرْجَمُو كُنُزَ الْإِيمَانِ: ۽ صبر وارا الله کي
 پيارا آهن.

تنهنڪري، جيڪڏهن اسان به صبر جي عادت بڻائينداسين، ته اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان رَبِّ تَعَالَى جي سڄي مَحَبَّتَ اسان جي دل ۾ پيدا ٿيندي.

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته حضور پاڪ، صاحبِ لَوْلَاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ”بي شك گهڻو اَجْرَ سخت آزمائش تي ئي آهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جڏهن ڪنهن قوم سان مَحَبَّتَ ڪندو آهي ته انهن کي آزمائش ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندو آهي، ته جيڪو ان جي قضا تي راضي رهي، ان جي لاءِ ان جي رضا آهي ۽ جيڪو ناراض ٿئي ان جي لاءِ ناراضي آهي.“ (ابن ماجه، ڪتاب الفتن، باب الصبر على البلاء، رقم 4031، ج 4، ص 274)

بے صبر تو خزانہ فردوس بهائيو!
 عاشق کے لب پہ شکوہ کبھی بهی نہ آسکے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

دل ۾ دنيا جي مَحَبَّتَ نه هئڻ، مَحَبَّتَ الٰهي جو ذريعو

منا منا اسلامي ڀائرو! مَحَبَّتَ الٰهي جي حُصُولَ جو هڪ ذريعو هي به آهي ته دُنيا جي مَحَبَّتَ کي پنهنجي دل مان ڪڍيو وڃي. پر افسوس دُنيا جي مَحَبَّتَ ۾ گرفتار ۽ ان جي رنگينين جو شڪار ٿي ڪري اسان جي دلين مان مَحَبَّتَ الٰهي جي چاشني ختم ٿي رهي آهي، ڇو جو جيڪڏهن اسان الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ ۾ سڄا هجون ها ته اسان جون نمازون قضا نه ٿين ها، رمضان جا روزا نه ڇڏجن ها، زڪوةَ جي ادايگي ۾ سُستي نه ڪندا هجون ها، معلوم ٿيو ته هي دُنيا جي مَحَبَّتَ جي نحوست ئي آهي ته جنهن جي بناء تي اسان کي صحيح معنيٰ ۾ مَحَبَّتَ الٰهي حاصل نه آهي. تنهنڪري دُنيا جي مَحَبَّتَ کان جلد اُڙ جلد جان ڇڏايو ڇو جو ان جي مَحَبَّتَ ۾ حُसारو ئي حُसारو آهي.

حضرت سَيِّدنا عَبْدِالله بن مَسْعُود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روآيت آهي ته شَهَنشاهِ مدينه، قرارِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جنهن کي دُنيا جي مَحَبَّتَ جو شربت پياريو ويو، اهو ٽن (3) شين جو مزو ضرور چڪيندو (1) اهڙي سختي جنهن سان ان جي ٽڪاوت دُور نه ٿيندي، (2) اهڙو حرص جنهن کان اهو غني نه ٿيندو، (3) اهڙي خواهش جنهن جي تڪميل نه ڪري سگهندو. ڇو جو دُنيا طالبه (طلب ڪرڻ واري) ۽ مطلوبه (جنهن کي طلب ڪيو وڃي) آهي، تنهنڪري جنهن دُنيا کي طلب ڪيو، آخرت ان جي مرڻ تائين ان کي تلاش ڪندي رهندي، جڏهن اهو مري ويندو ته اها ان کي پڪڙي وٺندي ۽ جنهن آخرت طلب ڪئي، دُنيا ان کي ڳولهيندي رهندي ايستائين جو اها ان مان پنهنجو پورو رَزَقَ حاصل ڪري وٺي.“

(طبرانی کبير، عبدالله بن مسعود، رقم 10328، ج 1، ص 162)

بصره جي هڪ شيخ، حضرت رابع بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا وٽ آيا ۽ دنيا جي شڪايت ڪرڻ لڳا ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جن فرمايو ته غالباً توهان کي دنيا سان تمام گهڻو لڳاؤ آهي، ڇو جو جيڪو شخص جنهن سان تمام گهڻي مَحَبَّتَ ڪندو آهي، ان جو ذڪر به تمام گهڻو ڪندو آهي، جيڪڏهن توهان کي دنيا سان لڳاؤ نه هجي ها، ته توهان ڪڏهن ان جو ذڪر نه ڪريو ها.

(تذكرة الاولياء، ص ۷۶، ملخصاً)

الهي! واسطه ديتا ٻون ميڻهه مدينه ڪا
بچا دنيا کي آفت سے بچا عقبی کي آفت سے

(وسائل بخشش، ص ۴۰۳، ۴۰۲، ۴۰۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تلاوتِ قرآنِ جوشوق، مَحَبَّتِ الهي جو ذريعو

منا منا اسلامي پائرو! قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪرڻ، ان ۾ غور ۽ فڪر ڪرڻ ۽ ان جي معاني و مفاهيم کي سمجهي ڪري عمل ڪرڻ به ڪارِ ثواب ۽ مَحَبَّتِ الهي جي حُصُول جو هڪ بهترين ذريعو آهي.

حضرت سهل تَسْتري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: الله عَزَّوَجَلَّ سان مَحَبَّتَ جي علامت هي آهي ته اهو شخص قرآنِ پاڪ سان مَحَبَّتَ ڪري. مَحَبَّتِ الهي ۽ مَحَبَّتِ قرآن جي نشاني، حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّتَ ڪرڻ آهي ۽ حُضُور عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام سان مَحَبَّتَ جي نشاني، توهان جي سُنَّت سان لڳاؤ رکڻ آهي. (مكاشفة القلوب، الباب الحادي عشر في طاعة الله ومحبة رسوله ص ۳۷) تنهنڪري اسان کي به قرآنِ پاڪ سان سڄي مَحَبَّتَ هڻڻ گهرجي ڇو جو مُحِب جي سڄائي تن (3) شين سان ظاهر ٿيندي آهي. (۱) مُحِب (مَحَبَّتَ ڪرڻ وارو) محبوب جي ڳالهين کي سڀ کان چڱو سمجهندو آهي. (۲) ان جي لاءِ محبوب جي مجلس سڀ کان

بهتر مجلس هوندي آهي. (۳) ان جي نزديڪ محبوب جي رضا سڀ کان عزيز
هوندي آهي. (مکاشفة القلوب، الباب العاشر في العشق، ص ۳۳)

فلمون سے ڈراموں سے دے نفرت تو الہی
بس شوق مجھے نعت وتلاوت کا خدا دے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

تعليمِ قرآنِ كي عام ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جا مختلف شعبا جا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوتِ اسلامي تعليمِ قرآنِ كي عام ڪرڻ جي ڪوشش
ڪري رهي آهي، جيڪي شعبا قرآنِ جي تعليمات كي عام ڪري رهيا آهن،
ان جا نالا سماعت فرمايو.

- (1) مدرسة المدينة للبنين (2) مدرسة المدينة جُز وقتي (3) مدرسة المدينة رهائشي
- (4) مدرسة المدينة للبنات (5) مدرسة المدينة بالغان (6) مدرسة المدينة بالغات
- (7) مدرسة المدينة للبنين آن لائن (8) مدرسة المدينة للبنات آن لائن

مدرسة المدينة للبنين ۾ ملڪ ۽ بيرون ملڪ مدني مُنن كي قرآنِ پاڪ
حفظ ۽ ناظره جي مُفت تعليم ڏني ويندي آهي. مدرسة المدينة جُز وقتي ۾
اسڪول پڙهڻ وارن ٻارن كي اسڪول جي تعليم کان پوءِ هڪ يا ٻه ڪلاڪن
جي لاءِ قرآنِ پاڪ جي تعليم ڏني ويندي آهي. مدرسة المدينة رهائشي ۾ طلبه
مدارس ۾ قيام پذير ٿي ڪري قرآنِ پاڪ حفظ ۽ ناظره جي تعليم حاصل
ڪندا آهن. مدرسة المدينة للبنات ۾ قاريه اسلامي پيڙهن مدني منين كي في سبيل
الله قرآنِ پاڪ حفظ ۽ ناظره جي مفت تعليم ڏينديون آهن. مدرسة المدينة
بالغان ۾ اسلامي پائرن كي ڏرسٽ مخارج سان گڏ قرآنِ ڪريم پڙهايو ويندو

آهي، نماز، سَنَتون ۽ دعائون به ياد ڪرايون وينديون آهن. مدرسهُ المدينه بالغات ۾ اسلامي پيڻن کي اسلامي پيڻون گهرن ۾ اجتماعي طور تي في سبيل الله قرآن پڙهائينديون آهن ۽ اسلامي پيڻن کي نماز، دُعائون ۽ انهن جا مخصوص مسائل وغيره سيڪارينديون آهن. مدرسهُ المدينه للبنين آن لائن ۾ قاري صاحبان مدني منن ۽ وڏن کي به انٽرنيٽ جي ذريعي قرآن پاڪ پڙهائيندا، سَنَتون سيڪاريندا ۽ دعائون ياد ڪرائيندا آهن. مدرسهُ المدينه للبنات آن لائن ۾ اسلامي پيڻون، اسلامي پيڻن کي انٽرنيٽ جي ذريعي دُرست ادائينگي سان گڏ قرآنِ ڪريم پڙهائينديون ۽ ان جي سَنَت جي مطابق تربيت ڪنديون آهن. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ ڪم و بيش 83 ملڪن ۾ طلبه ۽ طالبات انٽرنيٽ جي ذريعي قرآنِ ڪريم جي تعليم حاصل ڪري رهيا آهن.

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي تحت پوري دنيا ۾ هن وقت مدرسهُ المدينه جون ڪُل 2420 شاخون قائم آهن، جن ۾ ڪم و بيش 112116 (هڪ لک، ٻارنهن هزار، هڪ سو سورنهن) مدني مٿا ۽ مدني مٿيون قرآنِ ڪريم حفظ ۽ ناظره جي مفت تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. پاڪستان ۾ مدرسهُ المدينه جون 2277 شاخون ۽ ان ۾ ڪم و بيش 104228 (هڪ لک چار هزار ٻه سو اٺاويهن) مدني مٿا ۽ مدني مٿيون جڏهن ته بيرون ملڪ 143 شاخن ۾ ڪم و بيش 7888 (ست هزار، اٺ سو اٺاويهن) مدني مٿا ۽ مدني مٿيون قرآنِ ڪريم جي تعليم حاصل ڪري رهيا آهن.

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدرسهُ المدينه بالغان ۽ بالغات ۾ 12 هزار کان وڌيڪ طلبه ۽ طالبات في سبيل الله قرآنِ ڪريم جي تعليم حاصل ڪري رهيا آهن.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! **قرآن** جي تعليمات کي شهرن سان گڏوگڏ اطراف جي ڳوٺن ۾ وڌيڪ وڌائڻ جي لاءِ 15 روزه رهائشي ڪورس پاڪستان جي مختلف شهرن ۾ شروع ٿي چڪا آهن ۽ آينده ان جو سلسلو مزيد شهرن ۾ به وڌايو ويندو.

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

يہي بے آرزو تعليم قرآن عام ہو جائے
تلاوت کرنا صبح و شام میرا کام ہو جائے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان به **قرآن** جي تعليم سڪڻ سيڪارڻ جي لاءِ مدرسه المدينه بالغان ۾ پڙهڻ يا پڙهائڻ جي لاءِ تشریف کڻي اچو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدرسه المدينه بالغان ۾ شرڪت جون وڏيون برڪتون آهن. **قرآن ڪريم** جي تعليم سان گڏوگڏ شرعي مسائل ۽ ڪجهه فرض علوم سڪڻ جو موقعو به ملندو آهي.

نبي ڪريم، رُوؤفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسائل سڪڻ جي حوالي سان فضيلت بيان ڪندي ارشاد فرمائن ٿا: افضل عبادت دين جا مسائل سڪڻ آهي ۽ افضل دين شهبات کان بچڻ آهي. (الترغيب والترهيب ج ۱ ص ۵۰) جيڪو شخص علم جي طلب ۾ رهندو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ ان جي رِزْقَ جو ضامن آهي.

(کنز العمال ج ۱۰ ص ۶۰، حديث: ۲۸۶۹۷)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان به **قرآن ڪريم** کي دُرُست مَخارج سان پڙهڻ ۽ ضروري شرعي مسائل سڪڻ جي لاءِ مدرسه المدينه بالغان ۾ پابندي سان شرڪت جي عادت بڻايو، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ بيشمار برڪتون نصيب ٿينديون. مدرسه المدينه بالغان ۾ شرڪت جو ذوق ۽ شوق پيدا ڪرڻ جي لاءِ اچو ته! هڪ مدني بهار سماعت ڪريون .

تلاوتِ قرآن جو شوق ڪيئن مليو؟

مرڪزُ الاولياءِ (لاهور) جي علائقي شاد باغ، حاجي پارڪ جي مقبر اسلامي پاءُ پنهنجي زندگي ۾ اچڻ واري مدني انقلاب جي باري ۾ ڪجهه هن طرح بيان ڪن ٿا، آئون گناهن جي تپندڙ صحراءِ ۾ پٽڪي رهيو هئس. فلمون ڊراما ڏسڻ، گانا باجا ٻڌڻ، رستي ۾ هلندڙ چوڪرين کي بُري نظرن سان ڏسڻ، انهن کي تنگ ڪرڻ ۽ مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ڏاڙهي ڪوڙائڻ، منهنجي بُري عادت ۾ شامل هو. قرآن ۽ سُنَّتَ جي احڪامات تي عمل کان پري، دنيا جي رنگينين ۾ مسرور پنهنجي زندگي جي قيمتي ڏيهڙا بي عملي ۽ جهالت جي ويران اونڌاهي ۾ برباد ڪري رهيو هئس. آئون وڏو خوش هئس ته خوب مزي جي زندگي گذري رهي آهي. پر آه! مون کي معلوم نه هو ته هي عيش عشرت منهنجي آخرت برباد ڪري رهي آهي. اچانڪ والد صاحب جو سهارو ڪڍي ويو، جنهن مون کي خوابِ غفلت کان بيدار ڪري ڇڏيو. دل ڪجهه نيڪي جي طرف مائل ٿيو، مون نمازِ باجماعت ادا ڪرڻ شروع ڪري ڇڏي. هڪ ڏينهن نماز پڙهڻ مسجد ۾ ويس، ته اُتي منهنجي مُلاقات سبز سبز عمامي شريف جو تاج سڄائي، هڪ باريش اسلامي پاءُ سان ٿي وئي، ان جو اندازِ مُلاقات ايتري قدر پيارو هو جو آئون مٿاثر ٿيڻ جي بغير نه رهي سگهيس. انهن سلام ۽ مُصافحي کان پوءِ انفرادي ڪوشش ڪندي وڏي احسن انداز ۾ تلاوتِ قرآنِ پاڪ جو ذوق ۽ شوق ڏياريو، مدرسة المدينه (بالغان) ۾ شرڪت جي دعوت ڏني. اصلاحِ اُمت جي جذبي سان سرشار، عاشقِ رسولِ اسلامي پاءُ جي مني انداز کي ڏسي ڪري مان انڪار نه ڪري سگهيس ۽ مسجد ۾ عشاءَ جي نماز کان پوءِ قائم ٿيڻ واري مدرسة المدينه (بالغان) ۾ شرڪت ڪرڻ لڳس. پهرين ڏينهن مبلغِ دعوتِ اسلامي جن قرآن

پاڪ ٻڌو ته ڪيترين غلطين جي نشاندهي ڪئي ۽ پيار پري انداز ۾ فرمائڻ لڳا، ته **قرآن پاڪ** کي ڏرست مَخارج سان گڏ پڙهڻ ضروري آهي، ڇو جو تَلْفُظَ جي ڏرست نه هئڻ جي سبب جيڪڏهن ڪنهن لفظ جو معنيٰ تبديل ٿي وڃي ته اڪثر ڪري نماز فاسد ٿي ويندي آهي. مون کي جلد ئي پنهنجي ڪوتاهين جو احساس ٿي ويو ۽ مون نيت ڪري ورتي ته مدرسة المدينة (بالغان) ۾ پابندي سان شرڪت ڪري ڏرست مَخارج سان **قرآن پاڪ** پڙهڻ سکندس. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدرسة المدينة (بالغان) ۾ شرڪت جي برڪت سان **قرآن پاڪ** سکڻ سان گڏوگڏ نماز، وضو ۽ غسل ۽ ٻيا ڪيترا ضروري مسئلا سکڻ جي سعادت حاصل ٿي. آهستي آهستي هفتيوار ستنن پري اجتماع ۾ شرڪت ۽ مدني قافلن ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪرڻ لڳس. ان جي دوران شيخ طريقت، اميراهلسنت **وَامَتٌ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جو مريد ٿي ڪري حضور غوث اعظم **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي غلامي جو پتو به ڳلي ۾ وجهي ڇڏيو. الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سڄي دل سان پنهنجي سابقه گناهن کان توبه ڪئي ۽ آئندهُ قرآن ۽ سنت جي احڪامن تي عمل ڪندي زندگي گذارڻ جو پختو ارادو ڪري ورتو. نماز پنجگانه جو پابند ٿي ويس. مٿي تي سبز سبز عمامو شريف جو تاج ۽ چهري کي داڙهي شريف جي نور سان سينگاري ورتو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ جلد ئي مون تجويد سان گڏ مڪمل قرآن پاڪ پڙهي ورتو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نعمتِ الهي ۾ غور و فڪر، مَحَبَّتِ الهي جو ذريعو

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل ۽ احسان ۽ ان جي ننڍين

وڌين ظاهري باطني نعمتن کي هر وقت پيش نظر رکڻ به، مَحَبَّتِ الهِي جي حُصُولَ جو مُؤَثَرُ ذريعو آهي. ان ڳالهه ۾ ڪو شڪ ناهي ته الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي ٻانهن تي بي شُمارِ احسانات فرمايو، زمين کي فرش بڻايو، آسمان کي بغير ڪنهن سُنُون (تنپ) جي قائم ڪيو، پنهنجي راهِ ٻڌائڻ ۽ حق جي دعوت ڏيڻ جي لاءِ، رُسُلَ ۽ انبياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي مَبْعُوثَ فرمايو، ان کان علاوه جيڪڏهن اسان پنهنجي ذات ۾ غور ڪريون ته معلوم ٿيندو ته الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي بي شُمارِ نعمتون عطا ڪيون آهن، مثلاً اسان کي پيدا ڪيو ۽ زندگي باقي رکڻ جي لاءِ ساڻه ڪٽڻ ۽ ڪيڏڻ جو نظام عطا فرمايو، هلڻ جي لاءِ پير ڏنا، چُهڻ جي لاءِ هٿ ڏنا، ڏسڻ جي لاءِ اکيون عطا فرمايون، ٻُڌڻ جي لاءِ ڪَنَ ڏنا، سُونگهڻ جي لاءِ نُڪَ ڏنو، ڳالهائڻ جي لاءِ زبان عطا ڪئي ۽ بي شُمارِ اهڙيون نعمتون عطا فرمايون، جن ۾ اڄ تائين اسان ڪڏهن غور ئي ناهي ڪيو، حالانڪ ان جي هڪ ننڍڙي نعمت به اسان جي ڪيترن سالن جي عبادت ۽ رياضت کان وڌيڪ آهي. جيئن ته منقول آهي ته پهريان جي اُمْتَن مان هڪ شخص جنهن چار سو (400) سال الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪئي هوندي، ان جي نامءِ اعمال ۾ ڪو گناهه به نه هوندو. قيامت جي ڏينهن ان جي باري ۾ حڪمِ خداوندي ٿيندو ”ان جي چار سو (400) سالن جي عبادت هڪ پلڙي ۾ ۽ اسان جي نعمتن مان صرف اک جي نعمت ٻي پلڙي ۾ رکي.“ وزن ڪيو ويندو، ان جي چار سو (400) سال جي اعمال کان هڪ ئي نعمت ڪئي گُنا وڌيڪ هوندي. (ملفوظات، ص 282، ملقطاً ومفهوماً) تنهنڪري اسان کي ان جي عطا ڪيل نعمتن کي هر وقت پيش نظر رکندي ان جو شُڪر ادا ڪندي رهڻ گهرجي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اصلاح جو نرالو انداز: هڪ شخص حضرت سيدنا يونس بن عبيد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي خدمت ۾ حاضر ٿي ڪري پنهنجي تنگدستي جي شڪايت ڪرڻ لڳو، ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن ان کان پڇيو: ”جنهن اک سان تون ڏسي رهيا آهين، ڇا ان جي بدلي هڪ لک درهم توکي قبول آهن؟“ ان عرض ڪيو: ”نه.“ فرمايو: ”ڇا تنهنجي هڪ هٿ جي عوض لک درهم؟“ ان چيو: ”ناهي.“ پوءِ فرمايو: ”ته ڇا پيرن جي بدلي ۾؟“ جواب ڏنائين: ”نه.“ راوي بيان ڪن ٿا ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن ان کي الله عَزَّوَجَلَّ جي ٻيون نعمتون ياد ڏيارڻ کان پوءِ ارشاد فرمايو: ”آئون ته تو وٽ لکين (روپيا) ڏسي رهيو آهيان ۽ تون محتاجي جي شڪايت ڪري رهيو آهين؟“ (حلية الاولياء، الرقم 202 يونس بن عبيد، الحديث: 3017 ج 3، ص 25)

ذڪر لب پر ترا هر گهڙي ٻو قلب ميں ياد تيري بسى ٻو
ميرے مولیٰ تو خيرات ديدے مستی و بے خودی اور فنا کی
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا مٺا اسلامي ڀائرو! جيڪي خوش نصيب مسلمان پاڻ ۾ محبت رکندا آهن ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ جمع ٿيندا آهن، مثلاً دعوتِ اسلامي جي هفتيوارستن ڀري اجتماع ۾ ايندا آهن، مدرسه المدينه بالغان ۾ پڙهندا پڙهائيندا آهن، مدني درس ڏيندا يا ٻڌندا آهن، مدني قافلن جا مسافر بڻجندا آهن، بعد فجر مدني حلقي ۾ شرڪت جي سعادت حاصل ڪندا آهن، الغرض جيڪي به الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ جمع ٿيندا آهن، الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا ۽ خوشنودي جي لاءِ هڪ ٻئي سان ملندا آهن، هڪ ٻئي تي مال خرچ ڪندا آهن، انهن کي محبتِ الهي حاصل ٿيندي آهي. جيئن ته

بهار شريعت جلد 3 ص 577 ۾ لکيل آهي: ”الله تعاليٰ ارشاد فرمائي

ٿو: ”جيڪو ماڻهون منهنجي سبب پاڻ ۾ محبت رکندا آهن ۽ منهنجي سبب هڪ ٻئي وٽ ويهندا آهن ۽ پاڻ ۾ ملندا ڄلندا آهن ۽ مال خرچ ڪندا آهن، ان سان منهنجي محبت واجب ٿي وئي.“

(”الموطا“ للامام مالڪ، ڪتاب الشعر، باب ماجاءَ في المتحابين في الله، الحديث: 1828، ج 2، ص 439)

الله عَزَّوَجَلَّ جي ٻانهي سان مَحَبَّتَ:

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح ٻانهن، پنهنجي خالق ۽ مالڪ عَزَّوَجَلَّ سان مَحَبَّتَ ڪندا آهن، اهڙي طرح الله عَزَّوَجَلَّ به پنهنجي ٻانهن سان مَحَبَّتَ فرمائي ٿو ڳڏوڳڏ الله عَزَّوَجَلَّ جي ٻانهي سان مَحَبَّتَ مختلف اعتبار سان ٿي سگهي ٿي، مثلاً الله عَزَّوَجَلَّ جو ٻانهي سان راضي هئڻ، ان سان خير جو ارادو فرمائڻ، ٻانهي جي تعريف ڪرڻ، ان کي پنهنجي ثواب سان مالا مال فرمائڻ، ان سان عَقُو و ڌر ڳزرڪرڻ، ان کي پنهنجي اطاعت ۾ مشغول رکڻ ۽ پنهنجي نافرمانن کان بچائڻ. (روح البيان ، سورة آل عمران، تحت آية، ۱۰۷/۱۴۸، ۱۰۷، بياضی، بقرة، تحت الآية ۱۶۴، ۱/

۴۴۱، تفسیر خازن، تحت الآية، قل ان كنتم تحبون الله فاتبعونی (۲۴۲/۱)

دين سڪڻ جي توفيق عطا فرمائيندو آهي:

الله عَزَّوَجَلَّ جڏهن پنهنجي ٻانهي سان مَحَبَّتَ فرمائيندو آهي، ته ان کي دين جي مَحَبَّتَ عطا فرمائي ڇڏيندو آهي جيئن ته حديثِ پاڪ ۾ آهي ته اللهُ تَعَالِي دُنْيا ان کي به ڏيندو آهي، جيڪو ان کي محبوب هجي ۽ ان کي به جيڪو محبوب ناهي ۽ دين صرف ان کي ئي ڏيندو آهي، جيڪو ان جي ويجهو پيارو هوندو آهي، تنهنڪري جنهن کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ دين ڏنو، ان کي مَحَبُوب بڻائي ورتائين. (”شعب الإيمان“، باب في قبض اليد عن الاموال المحرمة، الحديث: ۵۵۲۴، ج ۴، ص ۳۹۵ - ۳۹۶)

مخلوق ۾ ان جو ذڪر خير فرمائيندو آهي

اهڙي طرح جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ ٻانهي سان مَحَبَّتَ ڪندو آهي ته ان جي ذڪرِ خَيْرِ کي پنهنجي مخلوق ۾ عام فرمائي ڇڏيندو آهي، هر طرف ان جي نيڪ نامي ۽ ڀلائي جا چرچا هئڻ لڳندا آهن. حُضُورِ پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عالي شان آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ جڏهن ڪنهن ٻانهي سان مَحَبَّتَ ڪندو آهي ته حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ کي گهڙائيندو آهي، پوءِ فرمائيندو آهي ته آئون فُلاڻي سان مَحَبَّتَ ڪندو آهيان، تون ان سان مَحَبَّتَ ڪر، جيئن ته حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ ان سان مَحَبَّتَ ڪندا آهن، آسمان ۾ اعلان ڪندي چوندا آهن ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ فُلاڻي سان مَحَبَّتَ ڪري ٿو، توهان ماڻهون ان سان مَحَبَّتَ ڪريو، ته ان سان آسمان وارا مَحَبَّتَ ڪندا آهن، پوءِ ان جي لاءِ زمين ۾ قبوليت رکي ويندي آهي ۽ جڏهن رب تَعَالَى ڪنهن ٻانهي کان ناراض ٿيندو آهي، ته فرمائيندو آهي ته آئون فُلاڻي کان ناراض آهيان، ته توهان به ان کان ناراض ٿي وڃو، فرمايو ته جبرئيل ان کان ناراض ٿي ويندا آهن، پوءِ آسمان وارن ۾ اعلان ڪندا آهن ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ فُلاڻي کان ناراض آهي، توهان ماڻهو به ان کان ناراض ٿي وڃو، فرمايو: پوءِ اهي ماڻهون ان سان نفرت ڪندا آهن، پوءِ زمين ۾ ان جي لاءِ نفرت رکي ويندي آهي.

(صحيح مسلم، ڪتاب البر، باب اذا احب الله تعالى عبداً... الخ، حديث: ۱۶۳۷، ص ۱۴۱۷)

منامنا اسلامي ڀائرو! اسان کي به گهرجي ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو محبوب بنجڻ جي لاءِ، وڌ کان وڌ عبادت، تلاوت ۽ نيڪين جي عادت بڻايون ۽ جيڪڏهن بتقاضاءِ بَشَرِيَّتِ ڪو گناه سَرَزِد ٿي وڃي ته فوراً اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سڄي توبه ڪريون، ڇو جو اللهُ عَزَّوَجَلَّ توبه ڪرڻ وارن کي به گهڻو پسند

فرمائيندو آهي. جيئن ته سيپاري 2 سُورَةُ الْبَقَرَةِ جي آيت 222 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ الله
توبه ڪندڙن کي گهڻو پسند
ڪري ٿو ۽ پاڪائي ڪندڙن کي
پسند فرمائي ٿو.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

(پ ۲، البقره: ۲۲۲)

میں کر کے توبہ پلٹ کر گناہ کرتا ہوں
حقیقی توبہ کا کر دے شرف عطا یارب

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته سيد المبلغين، رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: " گناه کان توبه ڪرڻ وارو
اٿين آهي، جڻ ته ان گناه ڪيو ئي نه ۽ جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ ڪنهن ٻانهي سان
مَحَبَّتَ ڪندو آهي، ته ان کي ڪو گناه نَقْصَان ناهي ڏيندو.

(فردوس الاخبار للديلمي، باب التاء، الحديث ۲۲۵۱، ج ۱، ص ۳۰۸)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته توبه ڪرڻ به الله عَزَّوَجَلَّ جو پسنديده ۽
محبوب ڪم آهي، تنهنڪري اسان کي به پنهنجي صغيره ۽ ڪبيره گناهن
کان توبه ڪندي رهڻ گهرجي، بِالْخُصُوصِ جڏهن رات جو سمهڻ جي لاءِ
بستر تي اچون، ته پوري ڏينهن جي مُعامَلات کي ياد ڪندي فڪرِ مدينه (يعني
غور ۽ فڪر) ڪريون.

شيخ طريقت، اميراهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال
محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عطا ڪيل، 72 مدني

انعامات مان، مدني انعام نمبر 16 ۾ آهي ته ”چا اڄ توهان ڪم اڙ ڪم هڪ پيري (بهتر هي آهي ته سمهڻ کان پهريان) صَلَوةُ التوبه پڙهي ڪري پوري ڏينهن جي سابقه ٿيڻ وارن تمام گناهن کان توبه ڪري ورتي؟ گڏوگڏ خدانخواستہ گناه ٿي وڃڻ جي صورت ۾ فوراً توبه ڪري آينده اهو گناه نه ڪرڻ جو عهد ڪيو؟“ تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته پوري ڏينهن ۾ جيڪڏهن ڪا نيڪي، ڄاڻي اُٽڄاڻي ۾ ماڻهن کي ڏيکارڻ جي لاءِ ڪئي، ته ان کان توبه ڪندي، آئنده اخلاص سان نيڪيون ڪرڻ جي نيت ڪريون ۽ گناهن کي ياد ڪري سڄي توبه ڪرڻ جي عادت بڻايون ته جيئن اسان به الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب ٻانهن ۾ شامل ٿي وڃون.

عطا ڪر مجھے اپنا غم يا الہی
کبھی بھی نشہ ہو نہ کم یا الہی
بين عصيان میں بدمست ہم یا الہی

مٿا ميرے رنج و آلم يا الہی
شرابِ مَحَبَّتِ ڪچھ ايسی پلا دے
عبادت میں لگتا نہيں دل ہمارا

منا منا اسلامي ڀائرو! مَحَبَّتِ الہي جي باري ۾ مَزِيدَ مَعْلُومَاتِ حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدینہ جي مطبوعہ 692 صفحن تي مشتمل ڪتاب بنام ”مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ“ جي باب ”مَحَبَّتِ الہي“ جو مطالعو بي حد مُفيد آهي گڏوگڏ الله عَزَّوَجَلَّ سان سڄي محبت ڪرڻ وارن، نيڪوڪارن جي صُحبت اختيار ڪرڻ، انهن جي نصيحت آميز گفتگو کي پنهنجي لاءِ مَشعلِ راهِ بناڻڻ به، محبتِ الہي جي علامت آهي. تنهنڪري مَحَبَّتِ الہي وڌائڻ، رضائي الہي حاصل ڪرڻ، دل ۾ خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ جڳائڻ، ايمان جي حفاظت جي ڪڙهڻ وڌائڻ، خود کي عذابِ قبر ۽ جهنم کان بچائڻ، گناهن جي عادت مٽائڻ، خود کي سُنتن جو پابند بناڻڻ، دل ۾ عشقِ رسول جي شمع روشن ڪرڻ ۽ جنتِ الفردوس ۾ مڪي مَدَنِي مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَسَلَّمَ جو پاڙو حاصل ڪرڻ جو شوق وڌائڻ جي لاءِ سنو، مدني ماحول ۽ نيڪ ماڻهن جي صُحبت بيحد ضروري آهي، ڇو جو اڄ مُعاشري جي ناڪُفته ۽ حالات ۾ گُناهن جو زور دار سيلاب، جنهن کي ڏسو وهائي وڃي رهيو آهي، ان صورتِ حال ۾ تبليغِ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جو مَدني ماحول ڪنهن نعمتِ عَظْمِي کان گهٽ ناهي، تنهنڪري توهان به ان پياري مدني ماحول سان هر وقت وابسته رهو. گڏوگڏ عاشقانِ رَسُول سان گڏ سُنتن جي تَرَبِيَت جي مدني قافلن ۾ سفر کي پنهنجو معمول بڻائي وٺو، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مَحَبَّتِ اَلْهِى عَزَّوَجَلَّ ۽ سُنَّتِ رَسولِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دولت جو خزانو حاصل ٿيندو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي بيان ڪيل مدني ڪُن تي عمل ڪرڻ جي سَعَادَت عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جي حوالي سان ڪجهه مدني ڪُل بُدڻ جي سعادت حاصل ڪئي ته ڪهڙن ڪهڙن ذريعن سان الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ٿي سگهي ٿي.

- (1) پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (2) نوافل جي ڪثرت، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (3) مصيبت تي صبر، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (4) دل مان دُنيا جي مَحَبَّتَ کي ڪڍي ڇڏڻ، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (5) تلاوتِ قرآن، اللهُ

عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (6) الله تبارڪ وتعالِي جي نعمتن جو شڪر ۽ ان جي نعمتن ۾ غور ۽ فِڪر، الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي (7) الله عَزَّوَجَلَّ جي ٻانهي سان مَحَبَّتَ، الله عَزَّوَجَلَّ جي مَحَبَّتَ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مجلسُ الْمَدِينَةِ لِاتَّبِيرِي جَوْتَعَارُفِ:

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ قرآن جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي سُنَّتَن جي خدمت جي لاءِ ڪم وبيش 100 شُعبه جات ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي. آسان انداز سان علمِ دين جي روشني ڦيلائڻ ۽ ماڻهن کي اسلامي تعليمات سان رُوشناس ڪرائڻ جي لاءِ ان شعبن ۾ هڪ شُعبو ”المدينه لائبريري“ به قائم ڪيو ويو آهي. جنهن ۾ مُطالعي جي لاءِ خُوشگوار ماحول، آڊيو، ويڊيو بيانات ۽ مدني مذاڪرا ٻڌڻ ۽ مدني ڇپيل ڏسڻ جي لاءِ ڪمپيوٽر وغيره جي ترڪيب بڻائي وئي آهي. المدينه لائبريري ۾ مُختلف مَوْضُوعَن تي مُشتمل شيخ طريقت، اميرِ اهلِسُنَّتِ وَأَمْرًا بِرِكَائِهِمُ الْعَالِيَهُ، اهلِسُنَّتِ كَتَرَهُمُ اللهُ تَعَالَى ۽ اَلْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةِ جي ڪُتُبَ ۽ رَسَائِلَ ۽ VCDs, CDs وغيره مجلس جي طرف کان طي شده نظام جي مطابق رکڻ جي ترغيب ڏياري وئي آهي. اسان به ان سَهولتَ مان فائدو حاصل ڪندي علمِ دين جي برڪتن سان مالا مال ٿي سگهون ٿا.

الله ڪرم ايسا ڪرے تجھ پہ جہاں ميں
اے دعوتِ اسلامي تيري دھوم مچي ٻو

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه

سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(ابن عساکر ج 9 ص 343)

سينه تری سنت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

”عمامو شريف“ جي نون اڪرن جي نسبت سان عمامي جا 9 مدني گل

ٻه فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ : عمامي سان گڏ ٻه رڪعتون نماز (پڙهڻ) بغير عمامي جي ستر 70 رڪعتن کان افضل آهي. (الفردوس ماثورا الخطاب ج 2 ص 265 حديث 3233) عمامي سان گڏ نماز ڏهه هزار نيڪين جي برابر آهي. (ايضاً ج 2 ص 406 حديث 3805 فتاويٰ رضويه ج 6 ص 213) عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو. (كشف الالتباس في استحباب اللباس للشيخ عبدالحق الدهلوي ص 38) عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه ڇهه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي. (فتاويٰ رضويه ج 22 ص 186) رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو عمامو ئي آهي ۽ ننڍو رومال جنهن سان صرف هڪ ٻه ور اچي سگهن ٻڌڻ مڪروه آهي. (فتاويٰ رضويه ج 7 ص 299) عمامي کي جڏهن نئي سري سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌيل آهي ائين کوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه اڇلايو. (فتاويٰ عالمگيري ج 5 ص 330) جيڪڏهن ضرورتاً لاٿو، ۽ ٻيهر ٻڌڻ جي نيت هجي ته هڪ هڪ پيچ کولڻ تي

هڪ هڪ گناهه مٽايو ويندو . (ملخص از فتاويٰ رضويه ج 6 ص 214) عمامي جو طبي فائڊو هي آهي ته: ❁ مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو سنئون اثر ڪندي آهي ان سان نه صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهرو به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي نقصان پهچي سگهي ٿو، تنهنڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي.

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

لڙنئ رَحْمَتِيْنَ قَافَلِيْ ميِن چَلو بوِن گِي حل مشكليِن قَافَلِيْ ميِن چَلو
سيڪهنئ سنتِيِن قَافَلِيْ ميِن چَلو ختم بوِن شامتِيِن قَافَلِيْ ميِن چَلو

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو

موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي ڏُؤد شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي ڏُؤد شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽³⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

³...القول البديع، الباب الثاني، ص277،

(4) چهاڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَوثَوَاب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن ڪان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شَرِيفِ كِي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لک دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (4)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابہ ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمُ كِي نَعَجِبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پَآڪِ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امِرِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درودِ پَآڪِ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (6)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

4...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

5...القول البديع، الباب الاول، ص 125

6... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شين جي قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)
فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شين جي قدر حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

...7 مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305